

[Rager.]

at diskutere denne Side af Sagen. Derimod er det naturligt, at man drøfter forskellige saglige Spørgsmaal for at faa det bedst mulige ud af det.

Det er givet, at denne Arbejdsmaade ogsaa maa medføre, at Tiden, der hengaar, inden Sagerne kommer fra Ministeriet, nødvendigvis maa blive noget længere end tidligere, men saa er der jo ogsaa i Forvejen foregaaet en hel Del af det Arbejde med Hensyn til Behandling af Sagens principielle Sider, som tidligere foregik Partierne imellem i Udvalg. Det er naturligvis ogsaa Kompromisforslag, der kommer frem, og man vil maaske fra forskellig Side hæfte sig ved det og sige, at det er uheldigt, men uden paa nogen Maade at ville sige, at Kompromisser alle træffer det bedste, mener jeg dog ogsaa, at den alsidige Bedømmelse, Forslagene har været Genstand for under denne Forbearbejdning, ikke alene sagligt, men ogsaa politisk, i betydelig Grad vil medføre, at de vil være mere velbearbejdede og kunne regne med fra alle Sider at finde en mere forstaaelsesfuld Modtagelse, end hvis de kom som et Diktat fra Enkeltside. Derfor forekommer det mig ikke, at der med Rette kan indvendes noget imod den Arbejdsmaade, vi saaledes under Samlingsministeriet — efter mit Skøn nødvendigvis — maa følge her i Rigsdagen.

Efter disse Bemærkninger vil man forstaa, at jeg ikke i Dag vil fremsætte nogen Bemærkning, som vedrører det principielle i dette Lovforslag. Jeg kunde naturligvis maaske paa det ene eller det andet Omraade have Ønsker. Selvfølgelig har enhver af os det Ønske, at vi kunde undtage de daarligst stillede for Afgifterne; det er en saadan Selvfølge, at man formentlig ikke behøver at nævne det. Men dette Lovforslag er et Led af en Helhed, og man maa bedømme Helheden. Naar man er gaaet med til Principperne i denne Lovgivning paa Grundlag af, at Ministeriet har forhandlet med Partierne, staar man ogsaa bag ved det. Det maa være en afgørende Forudsætning.

Derefter skal jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger om Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag. I § 2, Nr. 1, staar der, at Personer, som udelukkende eller ganske overvejende beskæftiges i Arbejdsgiverens Husholdning eller ved personlig Tjenestegerning, er undtaget. Det er sagt mig fra indsigtssrig juridisk Side, at denne Formulering ikke var fuldkommen klar, men i flere Tilfælde vil kunne give Anledning til vanskelige Fortolkninger. Jeg skal derfor henstille, at man overvejer at finde en mere

præcis Formulering, der giver mindre Mulighed for Fortolkning.

I § 4 omtales det Arbejdsfordelingsnævn, som skal nedsættes. Det er paaapeget af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at Funktionærinteresser ikke er repræsenterede, og det er fuldkommen rigtigt. Funktionærerne føler sig ikke repræsenterede fuldstændigt ved det, der her staar, Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund, men i Stk. 2 er der ogsaa holdt en Ventil aaben, idet det udtrykkeligt nævnes, hvorledes man forholder sig ved Behandling af Spørgsmaal vedrørende Omraader, der efter Nævnets Opfattelse ikke er tilstrækkeligt repræsenterede i Forvejen, idet man da kan tilkalde særligt sagkyndige paa saadanne Omraader. Denne Regel forekommer mig udmærket; derigennem vil Funktionærerne kunne komme til at gøre deres Indflydelse gældende. Men det forekommer mig ikke helt tilfredsstillende, at det er Nævnet selv, der skal give sig dette testimonium paupertatis. Det vilde efter min Mening være ønskeligt, det blev saaledes, at Socialministeren afgjorde det, hvis Nævnet selv mente at vide tilstrækkeligt om en Sag, medens man fra anden Side henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at dette vidste Nævnet næppe nok om, og kunde ønske, at andre tiltraadte Nævnet. Men rent bortset fra dette vil jeg gerne rejse det Spørgsmaal: Er det helt rigtigt at lade Arbejdsgiverne være repræsenterede alene af Arbejdsgiverforeningen? En Række Arbejdsgivere her i Landet, specielt Landhaandværkere, staar jo ikke i Arbejdsgiverforeningen, hvorimod de gennem Aarene har staaet i den langt ældre Organisation: Fællesrepræsentationen, og det er et Spørgsmaal, om man ikke kunde lade Arbejdsgiverforeningen vælge de to Medlemmer og Fællesrepræsentationen det tredje. Det er muligt, at man efter Forhandlinger i Udvalget vil blive staaende ved den nuværende Affattelse, men allerede derved, at man har forhandlet om Spørgsmaalet og maaske derefter gjort nogle Bemærkninger i Betænkningen, vil man i hvert Fald have sagt til Nævnet, at det fra Rigsdagens Side er en Forudsætning, at Nævnet, naar der er Sager, der f. Eks. vedrører Landhaandværkere, i udstrakt Grad tilkalder disse i Henhold til § 4, 2det Stykke.

I § 5, 2det Stykke, tales der om en Ordning, tilvejebragt „mellem betydende Organisationer“ inden for et Omraade. Der staar ikke noget om, hvem der skal afgøre, om det er betydende Organisationer; den generelle Bestemmelse angaaende Tvivl findes i § 18, hvor der staar, at Tvivl afgøres af